

- 2) Czy art. 2, art. 6 ust. 1 i 3, art. 19 ust. 1 drugi akapit Traktatu o Unii Europejskiej w zw. z art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one stosowaniu przepisów prawa krajowego, takich jak art. 55 § 4 zd. 2 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 2072, ze zm.) w zw. z art. 8 ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw z 20 grudnia 2019 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 190) w zakresie, w jakim zakazują one sądowi drugiej instancji stwierdzenia na podstawie art. 379 pkt 4 ustawy z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 1805, ze zm.) nieważności postępowania przed sądem krajowym pierwszej instancji w sprawie wszczętej przed tym sądem z powodu sprzeczności składu tego sądu z przepisami, nienależytego obsadzenia sądu lub udziału osoby nieuprawnionej lub niezdolnej do orzekania w wydaniu orzeczenia, jako sankcji prawnej zapewniającej skuteczną ochronę prawną w przypadku wyznaczenia sędziego do rozpoznania sprawy z rażącym naruszeniem przepisów prawa krajowego o przydziale spraw oraz wyznaczaniu i zmianie składu sądu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București
(Rumunia) w dniu 28 marca 2023 r. – Engie România SA/Autoritatea Națională de Reglementare în
Domeniul Energiei**

(Sprawa C-205/23, Engie România)

(2023/C 252/20)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Engie România SA

Druga strona postępowania odwoławczego: Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy domniemane naruszenie obowiązku przejrzystości, ciężącego na dostawcach gazu ziemnego wobec odbiorców będących gospodarstwami domowymi, transponowane do prawa krajowego i uznawane w tym prawie za naruszenie administracyjne (contravenția), może doprowadzić właściwy organ krajowy również do zobowiązania dostawcy gazu ziemnego do stosowania w stosunkach z konsumentami ceny wprowadzonej w drodze administracyjnej, która nie uwzględnia zasady swobodnego kształtowania ceny na rynku gazu ziemnego, ustanowionej w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/73/WE ⁽¹⁾?
- 2) Czy fakt, że dostawca gazu ziemnego zostaje ukarany zarówno przez organ ochrony konsumentów, jak i przez organ regulacyjny w sektorze energetycznym, poprzez przyjęcie dwóch odrębnych protokołów w zakresie naruszeń administracyjnych, w drodze których to protokołów nakładane są na dostawcę te same środki (powielanie aktów administracyjnych nakładających środki), można uznać za uzasadnione ograniczenie zasady ne bis in idem, zgodnie z postanowieniami art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, czy też stanowi to naruszenie tej zasady?

Czy taka kumulacja aktów nakładających te same środki wydanych na podstawie identycznych okoliczności faktycznych przez odmienne organy jest zgodna z zasadą proporcjonalności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 94).